

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/434/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210818
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5612210818.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstríka, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grosslingova 4, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 7C/251/2012-73 zo dňa 20. 06. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporcovi zaplataenia 125,00 Eur titulom majetkovej škody a sumy 275,00 Eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy, zamietol. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal preukázané, že navrhovateľ nepreukázal porušenie základného prvku zodpovednostného vzťahu, ktorým je nesprávny úradný postup. Jeho tvrdenie o rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s omeškaním viac ako 5 mesiacov sa ukázalo ako nepravdivé. Z pripojeného exekučného spisu jednoznačne vyplynulo, že exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie 09. 02. 2011, teda 1 mesiac a 18 dní po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Stalo sa tak kvôli tomu, že exekučný súd pre posúdenie žiadosti o udelenie poverenia vyzval Stály rozhodcovský súd na predloženie rozhodcovského spisu. Tento bol exekučnému súdu doručený až 24. 01. 2011, pričom až od uvedeného dátumu mal exekučný súd podľa názoru okresného súdu objektívne splnené podmienky na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Od doručenia rozhodcovského spisu do vydania poverenia uplynula lehota 16 dní, z čoho vyvodil, že na nedodržaní zákonom stanovenej lehoty malo významný vplyv aj oneskorené predloženie rozhodcovského spisu, za čo v žiadnom prípade nemôže zodpovedať exekučný súd, pričom tento bol po obdržaní rozhodcovského spisu povinný vykonať šetrenie za účelom zákonnosti vedenej exekúcie. Ďalej uviedol, že nemožno tiež nezohľadniť, že predmetné exekučné konanie bolo zastavené a keďže nebol splnený základný predpoklad zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, súd neskúmal splnenie ďalších atribútov, ani sa nezaoberal vznesenou námietkou premlčania. Uviedol, že odporca nerozporoval podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku. V čase rozhodnutia súdu uplynula zákonom stanovená lehota na jej vybavenie. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p. s prihliadnutím na úspech odporcu v spore a skutočnosť, že si návrhom náhradu trov konania neuplatnil, tieto nevyčísľil, naviac ani z obsahu spisu nevyplývalo, že by mu účelne vynaložené výdavky vznikli.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. V podanom odvolaní vytýkal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. - ak účastníkovi konania sa postupom okresného súdu odňala možnosť konať pred súdom, v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., ak rozhodoval vylúčený sudca, v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, nedostatočne zistil skutkový stav. Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy. Rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti odporcu, jeho právneho zástupcu postupujúc podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p., a to aj napriek tomu, že navrhovateľ podal elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu návrh na zrušenie pojednávania. V tejto žiadosti poukázal na skutočnosť, že súdu boli v žalobe oznámené skutočnosti, pre ktoré sú všetci sudcovia daného okresného súdu vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci. Na základe týchto skutočností mal súd postupovať podľa § 15 O. s. p. a predložiť vec na rozhodnutie predsedovi súdu a ten vzhľadom na ust. § 12 O. s. p. mal predložiť vec na rozhodnutie o jej pridelení inému súdu. Zdôraznil, že nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonný sudca“. V konaní mal okresný súd uskutočňovať také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Ústne pojednávanie vo veci odklad pripúšťalo a nebolo neodkladným úkonom za danej procesnej situácie. Ďalej poukazoval, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal. Zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Vytýkal okresnému súdu, že sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Koncepcia spravodlivého súdneho konania zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil navrhovateľovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa ku skutkovým a právnym otázkam veci. Ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Žiadal preto rozsudok okresného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O. s. p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie napokon náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil. Pokiaľ navrhovateľ v podanom odvolaní namietal, že vo veci rozhodoval nezákonný sudca, krajský súd sa s touto jeho námietkou nestotožnil, keď z vyjadrenia navrhovateľa, ktoré okresnému súdu prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil, výslovne vyplýva, že námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi nepodal. Po preskúmaní obsahu spisu krajský súd zistil, že pôvodne predmetná vec napadla na prejednanie a rozhodnutie zákonnej sudkyne JUDr. Gabriele Briškovej, ktorá vyzvala navrhovateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia doplnil písomne podanie doručené súdu 27. 09. 2012 tak, aby bolo z neho zrejmé, či chcel podaním vzniesť námietku zaujatosti sudcov, ak áno, či ju vznáša proti všetkým sudcom Okresného súdu Liptovský Mikuláš alebo len proti niektorému z nich, či chcel uvedeným podaním navrhnúť prikázanie veci inému súdu z dôvodu nutnosti alebo z dôvodu vhodnosti, na čo navrhovateľ okresnému súdu oznámil, že nepodal námietku zaujatosti podľa ust. § 15a ods. 1 O. s. p., v úvode svojej žaloby uviedol skutočnosti preukazujúce fakt, že inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže vo veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení, že majú pomer k veci a k účastníkom konania a sú vo veci zaujatí (§ 14 O. s. p.). Žiadal, aby okresný súd konal bez prietahov podľa ust. § 12 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 12 ods. 3 O. s. p. a otázku prikázania veci inému súdu postúpil príslušnému krajskému súdu na rozhodnutie.

Zákonná sudkyňa JUDr. Gabriela Brišková v rámci oznámenia skutočnosti podľa § 15 ods. 1 O. s. p. uviedla, že totožnosť sudcu v prejednávanej veci so zákonným sudcom v preskúmvanej exekučnej veci zakladá jej pomer k predmetu sporu pre nedostatok nestrannosti. Súhlasila s tým, aby predmetná vec bola pridelená inému sudcovi. Vec predložila nadriadenému súdu z dôvodu návrhu navrhovateľa

na delegáciu veci z dôvodu nutnosti, pričom sa k návrhu vyjadrili aj ostatní sudcovia Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši.

Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený, uznesením 8NcC/37/2013-18 zo dňa 30. 01. 2013 sudkyňu Okresného súdu Liptovský Mikuláš JUDr. Gabrielu Briškovú vylúčil z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci, ostatných sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil. Osobitným uznesením č.k. 8NcC/314/2013-29 zo dňa 26. 03. 2013 Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený, konštatoval, že Mgr. Juraj Lukáč, ktorému vec bola pridelená na ďalšie prejednanie a rozhodnutie, vylúčený z jej prejednávania rozhodnutia nie je. Urobil tak po zistení, že Mgr. Juraj Lukáč nebol zákonným sudcom v exekučnej veci, postup ktorej má byť prejednávaný v predmetnej súdnej veci, nekonal resp. nebol zákonným sudcom v exekučnej veci, z postupu v ktorej si navrhovateľ uplatňuje právo na náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy. V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné poukázať i na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR, ktorý v iných veciach vyslovil názor, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napríklad uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. 05. 2010 sp. zn. 3Nc 14/2010). Nadväzujúc na tento názor dovolací súd pre účely preskúmanej veci konštatuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia navrhovateľa) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.. Názor účastníka konania, že v osobe určitého sudcu sú dané okolnosti vylučujúce ho z prejednávania a rozhodovania veci, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania.

Pokiaľ ďalej navrhovateľ v podanom odvolaní namietal, že nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal, zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia, ani k dôkazom, ktoré súd vykonal, založil na nich svoje rozhodnutie, považoval krajský súd za potrebné uviesť, že navrhovateľ svojou neúčastňou na pojednávaní sám sa vzdal svojich práv. Pokiaľ poukazoval na to, že okresný súd vychádzal z vyjadrenia odporcu, s ktorým nemal možnosť sa oboznámiť, je potrebné uviesť, že ust.

§ 114 ods. 2 O. s. p. ukladá súdu v rámci prípravy pojednávania povinnosť doručiť odporcovi (žalovanému) do vlastných rúk návrh na začatie konania (žalobu) spolu s rovnopisom a prílohami. Povinnosťou súdu nie je doručovať navrhovateľovi vyjadrenie odporcu k žalobe. Ak by sa i dalo uvažovať o povinnosti doručiť takéto vyjadrenie druhého účastníka, malo by k tomu dôjsť iba vtedy, pokiaľ vyjadrenie má zásadný vplyv na rozhodnutie súdu. Iný pohľad na realizáciu práva účastníka oboznámiť sa s vyjadrením procesnej protistrany by mohol v praxi znamenať neustály opakujúci sa a nikdy nekončiaci proces vyjadrovania sa jedného účastníka konania k vyjadreniu druhého účastníka konania, pričom možnosť spoznať obsah príslušného vyjadrenia je zabezpečené aj právom účastníka konania na nahliadnutie do súdneho spisu.

V tejto súvislosti krajský súd tiež považuje za potrebné uviesť, že okresný súd oboznámil vo svojom rozhodnutí vyjadrenie odporcu, avšak toto vzhľadom na skutočnosti, o ktoré okresný súd svoje rozhodnutie, pokiaľ návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol, oprel, nemalo zásadný význam pre rozhodnutie súdu. Okresný súd nedôvodnosť návrhu navrhovateľa vzhliadol v tom, že navrhovateľ v podanej žalobe uviedol nepravdivé skutkové tvrdenia o dobe omeškania s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, keď v žalobe uvádzal, že k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo s omeškaním viac ako 5 mesiacov a z pripojeného exekučného spisu bolo jednoznačne preukázané, že exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie 1 mesiac a 18 dní po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Stalo sa tak z dôvodu, že pre posúdenie žiadosti o udelenie poverenia vyzval Stály rozhodcovský súd na predloženie rozhodcovského spisu, ktorý mu bol predložený až po predĺžení pôvodne stanovenej lehoty a od doručenia rozhodcovského spisu do vydania poverenia uplynula lehota 16 dní, v ktorej došlo k preskúmaniu potrebných podkladov.

Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania. Odvolací súd preskúmal vec iba v rozsahu odvolacích dôvodov, vymedzených navrhovateľom a dospel k záveru, že konajúci súd postupoval procesne správne, a to nielen v otázke vymedzenia a ustálenia zákonného sudcu, ale i v otázke doručovania vyjadrenia odporcu k žalobe navrhovateľa, ako i v otázke vykonania dokazovania.

Pokiaľ sa týkalo samotného právneho posúdenia veci krajský súd sa stotožnil s postupom okresného súdu, pokiaľ návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol. Krajský súd sa plne stotožnil i s dôvodmi, o ktoré okresný súd svoje rozhodnutie oprel, tieto považoval za dostatočne vyčerpávajúce, nakoľko v danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že v dobe po doručení žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd vykonával ďalšie úkony, zabezpečoval si podklady pre ďalší procesný postup. Oprávňovalo ho k tomu priamo ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v súvislosti s ust. § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní.

Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky považovať za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Vždy je potrebné skúmať dôvody, pre ktoré k nedodržaniu lehoty došlo a od toho odvíjať i zodpovednosť konajúceho subjektu. V poukazovanej exekučnej veci skutočne exekučný súd nedodržiaval zákonom stanovenú lehotu. Neurobil to však svojvoľne tým, že by vo veci vôbec nekonal, naopak v súlade s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a § 45 zákona o rozhodcovskom konaní zabezpečoval si podklady pre ďalší procesný postup. Konal v súlade so zákonom, keď žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia vyhovel až po obdržaní a preskúmaní potrebných podkladov. Navyiac, okresný súd v rámci dokazovania oboznámil exekučný spis, oboznámenie ktorého ako dôkazu bolo navrhnuté samotným navrhovateľom. Pokiaľ sa týkalo ďalších námietok navrhovateľa v podanom odvolaní o tom, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané a nevysporiadal sa so všetkými vytýkanými zločkami nesprávneho úradného postupu, jednalo sa o všeobecné námietky, ktoré navrhovateľ bližšie nezdôvodnil, ani nepodložil. Navrhovateľ neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by skutočnosť konštatované okresným súdom v odôvodnení jeho rozhodnutia spochybňovali resp. priamo popierali. Podstatným je, že svoje nároky odvíjal od inej doby omeškania exekučného súdu (5 mesiacov) ako bolo v skutočnosti preukázané (1 mesiac 18 dní). Navyiac, omeškanie nebolo spôsobené nečinnosťou exekučného súdu, ale tým, že mu SRS včas, na jeho výzvu nezaslal požadované podklady.

V nadväznosti na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany okresného súdu, krajský súd jeho rozhodnutie ako správne, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tieto si návrhom neuplatnil, ani nevyčísľil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.